

TRUYỆN CÔ TÍCH VIỆTNAM

My Châu Trọng Thủy

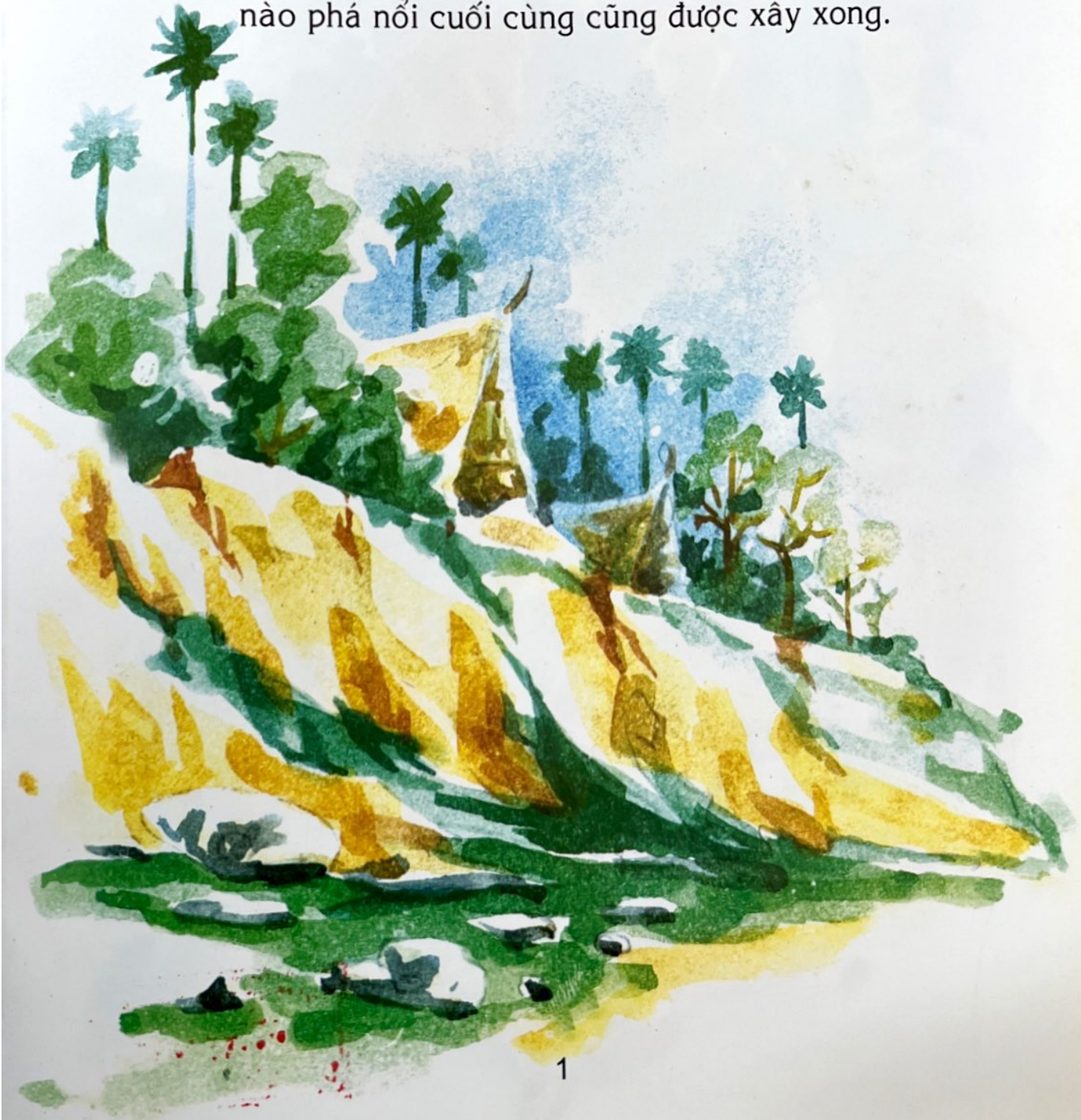

Lời: Thanh Nga
Tranh: Minh Kiên

NXB THANH NIÊN

Vào thời vua An Dương Vương, đất Văn Lang được đổi tên thành nước Âu Lạc, đóng đô ở Phong Khê. Nhờ có thần Kim Quy, Loa Thành rộng tới ngàn trượng, vừa dày vừa cao, xoay tròn như hình trôn ốc mà không quân giặc nào phá nổi cuối cùng cũng được xây xong.

Không những thế, thần Kim Quy
còn tặng cho An Dương Vương một cái móng
của mình để làm nỏ mà giữ thành. Nhà vua bèn giao
trọng trách ấy cho Cao Lỗ, một nghệ nhân tài ba của đất
Âu Lạc thời bấy giờ. Ông ngày đêm miệt mài nghiên cứu
tìm cách chế tạo ra nỏ thần.

Chỉ trong vài tháng, Cao
Lỗ đã hoàn thành công việc của mình
rồi dâng nỏ thần lên cho An Dương Vương. Đó
là chiếc nỏ bắn trăm phát trăm trúng và mỗi phát có
thể giết hàng ngàn quân địch. An Dương Vương quý lắm,
lúc nào cũng treo gần chỗ nằm.

Thời bấy giờ, Triệu Đà làm chúa đất Nam Hải, mấy lần đem quân sang cướp nước Âu Lạc nhưng đều bị thất bại. Biết An Dương Vương có nỏ thần, Triệu Đà đành cố thủ, toan tính chờ thời cơ. Hắn thấy dùng binh không lợi bèn sai con trai là Trọng Thủy sang giảng hòa, cầu thân nhưng chủ yếu là để lấy cắp nỏ thần.

Trong những ngày đi lại để
kết tình hòa hiếu, Trọng Thủy đã gặp và
dem lòng yêu say đắm My Châu, cô công chúa có
nhan sắc tuyệt trần, tính tình hiền dịu. An Dương Vương
không nghi ngờ gì cả nên thấy đôi trẻ yêu thương quyến
luyến nhau, vua liền cho phép My Châu và Trọng Thủy
kết duyên vợ chồng.

Ngày tháng qua đi, Trọng Thủy
đã thông thuộc tất cả mọi ngõ ngách
trong mê cung của Loa Thành. Một hôm, Trọng
Thủy vờ hỏi My Châu: “Nàng ơi, nước Âu Lạc có bí
quyết gì mà không ai đánh được?”.

My Châu đáp: “Có bí quyết gì đâu chàng, Âu Lạc có
thành cao hào sâu, có nỏ thần bắn một phát giết hàng
ngàn quân địch, như thế còn ai địch nổi”.

Trọng Thủy vờ làm bộ ngạc nhiên rồi ngỏ ý muốn xem. My Châu không ngần ngại vào phòng cha lấy nỏ thần ra, lại còn giải thích cho chồng nghe cách bắn. Trọng Thủy chăm chú nghe, chăm chú nhìn rồi đưa cho vợ cất nỏ thần đi.

Hôm sau, Trọng Thủy xin phép An Dương Vương về thăm cha rồi thuật lại cho Triệu Đà nghe về chiếc nỏ thần. Triệu Đà tức tốc sai người làm một cái nỏ giống hệt của An Dương Vương rồi đưa cho Trọng Thủy đem sang nước Âu Lạc.

Thấy con rể trở về và muốn chiều lòng con gái, An Dương Vương sai gia nhân bày tiệc rượu để ba người cùng vui. Trọng Thủy uống cầm chừng còn cha con My Châu thì uống say sưa. Lợi dụng lúc đó, Trọng Thủy lẻn vào phòng An Dương Vương đánh tráo nỏ thần.

Vài ngày sau, thấy chồng có vẻ bồn chồn, đứng ngồi không yên, My Châu hỏi thì Trọng Thủy đáp rằng: “Phụ vương dặn ta trở về để có ngày lên miền Bắc, xa mãi trên kia. Đôi ta xa nhau biết bao giờ gặp lại. Nếu muốn tìm nàng ta phải làm sao?”.

My Châu buồn rầu nói: “Thiếp có chiếc áo lông ngỗng, hễ thiếp chạy về phương nào, chàng cứ theo dấu lông ngỗng mà tìm”.

Trọng Thủy trở về đưa nỏ thần
cho cha. Triệu Đà mừng rỡ, cười lớn: “Phen
này Âu Lạc sẽ về tay ta”.

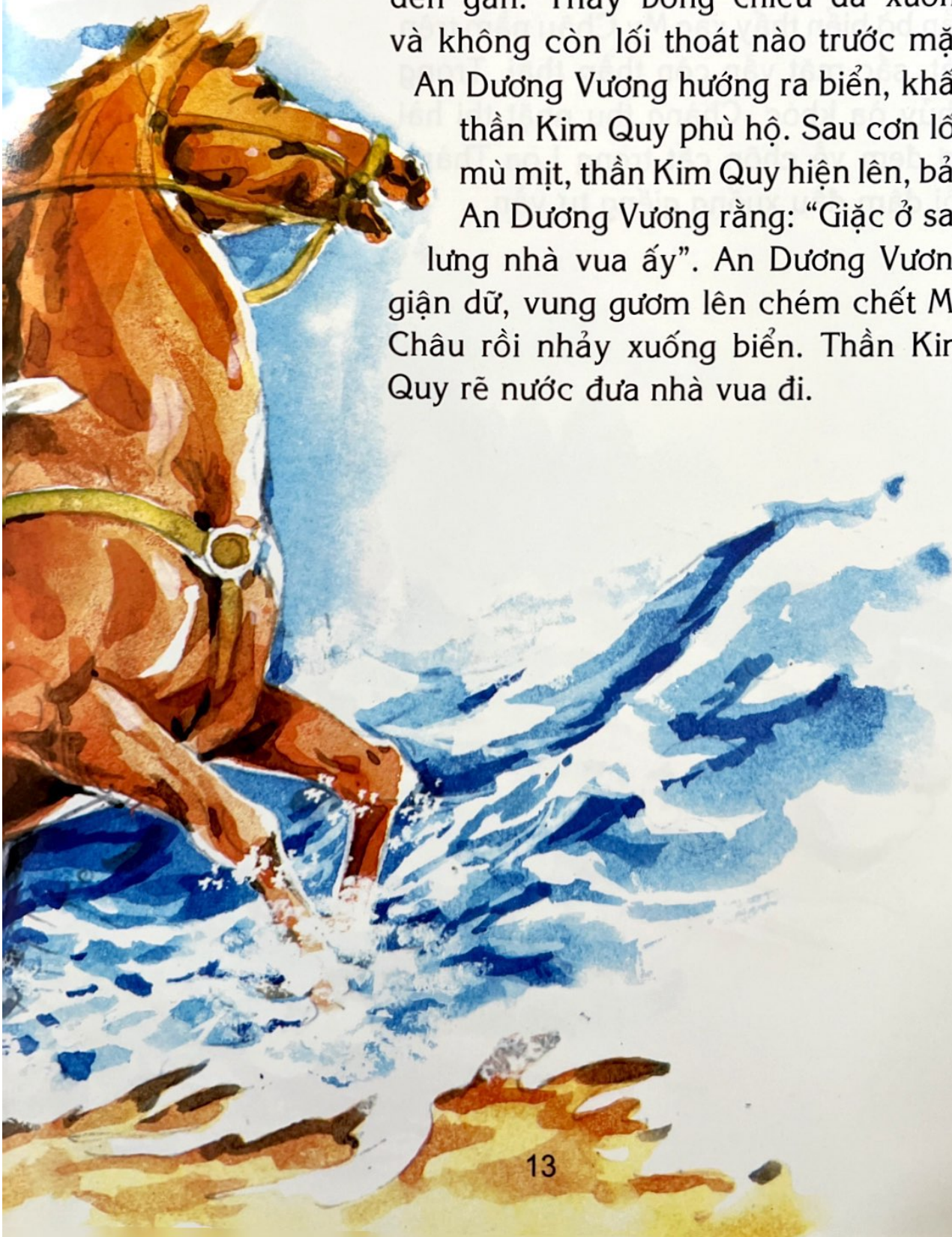
Ít lâu sau, Triệu Đà cất quân đánh Âu Lạc. An Dương
Vương cậy có nỏ thần không thèm phòng bị, chờ giặc
đến sát chân thành mới sai người đem ra bắn nhưng đã
không còn hiệu nghiệm nữa.

Quân Nam Hải chiếm được thành, hai cha con An Dương Vương vội vàng lên ngựa thoát ra bằng lối cửa sau. Ngồi sau lưng cha, My Châu rút lông ngỗng ở áo rắc khắp dọc đường.

Đường núi gập ghềnh hiểm
trở, ngựa chạy mãi mới tới chân núi
Mộ Dạ bên bờ biển. Hai cha con định
xuống ngựa thì quân giặc lại sắp đuổi
đến gần. Thấy bóng chiều đã xuống
và không còn lối thoát nào trước mặt,
An Dương Vương hướng ra biển, khẩn
thần Kim Quy phù hộ. Sau cơn lốc
mù mịt, thần Kim Quy hiện lên, bảo
An Dương Vương rằng: “Giặc ở sau
lưng nhà vua ấy”. An Dương Vương
giận dữ, vung gươm lên chém chết My
Châu rồi nhảy xuống biển. Thần Kim
Quy rẽ nước đưa nhà vua đi.

Quân của Triệu Đà kéo vào và chiếm đóng thành, còn Trọng Thủy vẫn theo dấu lông ngỗng đi tìm My Châu. Đến gần bờ biển thấy xác My Châu nằm trên cát, sắc mặt vẫn còn thần thái, Trọng Thủy òa khóc. Chàng thu nhặt thi hài vợ đem về chôn cất trong Loa Thành rồi đâm đầu xuống giếng tự vẫn.

Ngày nay, ở làng Cổ Loa, trước
đền thờ An Dương Vương có cái giếng gọi
là giếng Trọng Thủy. Dân gian truyền rằng, khi
Mỹ Châu bị cha chém chết, máu nàng chảy xuống biển,
loài trai ăn được nên mới có ngọc trai. Lấy được ngọc
trai ở đấy về rửa bằng nước giếng Trọng Thủy thì sáng
vô cùng.

